

Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Καζού Ισιγκούρο

Ο δημιουργός του περίφημου μυθιστορήματος «Τα απομενάρια μιας μέρας», με το οποίο έγινε διεθνώς γνωστός, εξέφρασε στην ελπίδα ότι το Νόμπελ θα είναι μια δύναμη για το καλό στους πολύ αβέβαιους καιρούς που ζούμε

«Είναι μια υπέροχη τιμή, κυρίως επειδή οημαίνει ότι βρίσκομαι στα λεντινά των μεγαλύτερων συγγραφέων και αυτό είναι ένας καταπληκτικός έπαινος» δήλωσε στo BBC o Βρετανός συγγραφέας Καζού Ισιγκούρο λίγο μετά την είδηση της βράβευσής του με το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Ο δημιουργός του περίφημου μυθιστορήματος «Τα απομενάρια μιας μέρας», με το οποίο έγινε διεθνώς γνωστός, εξέφρασε στην ελπίδα ότι το Νόμπελ θα είναι μια δύναμη για το καλό. «Ο κόσμος βρίσκεται σε μια πολύ αβέβαιη στιγμή και ελπίζω πως όλα τα βραβεία Νόμπελ θα είναι μια δύναμη για κάτιοθετικό στον κόσμο, όπως είναι αυτή τη στιγμή είπε, για να προσθέσει: «Θα με συγκινούσε πολύ μια μπορώνα με κάποιο τρόπο να συνεισφέρω σε ένα κλίμα που θα συμβάλει σε μια θετική αιρούσηρα στους πολύ αβέβαιους καιρούς μας».

Πολύδιαβαμένος και πολυβραβευμένος, ο Ισιγκούρο «αποκάλυψε στο μεγάλος λογοτεχνικής δύναμης μυθιστορήματά του την άμυνσο κάτω από την φευδαρίθμηση» μας ότι είμαστε συνδεδεμένοι με τον κόσμο σύμφωνα με το σκεπτικό βράβευσής της Συνδικάτης Ακαδημίας, η οποία αυτή τη χρονιά προτίμησε να αποφύγει ακροβατισμούς, απονέμοντας το Νόμπελ σε έναν συγγραφέα που από πολλούς θεωρείται δηλητηριαστικός:

Η μηνή, ο χρόνος, ο ανταπάν, ο αγάπη, αγαπημένα θέματα στα βιβλία του Ισιγκούρο, από την πένα του πολιτογραφημένου Βρετανού, γεννημένου ωστόσο στο Ναγκασάκι, στήλιστα συγγραφέα γίνονται σχόλια, άλλοτε πίπο άλλοτε κουτικό, για τον κόσμο μας και αφορμή για συλλογική ενδοσκόπηση.

πιωθούμε. Αυτές οι μάχες χαρακτηρίζουν τους ανθρώπους και τις κοινωνίες τους σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Αυτό θέλουσα να καταδείξω».

Ο Ισιγκούρο γράφει για να σκεφτόμαστε. Αυτό έπραξε και σε όλα τα προγόνια με βιβλία του. Επτά όλα κι όλα μέχρι σήμερα, σίγουρα δεν του δίνουν τον τίτλο του πολυγαρφότατου συγγραφέα, απόσσος του καρφίζουν τον χαρακτηρισμό ενός από τους πιο επιδραστικούς συγγραφείς της εποχής μας.

Γεννημένος το 1954 στο Ναγκασάκι της Ιαπωνίας, έφτασε στην Βρετανία το 1960 και άρχισε να γίνεται γνωστός από το πρώτο του μυθιστορήματα «A Pale View of Hills» (1982), με το οποίο κέρδισε το Βραβείο Ουνινφέρεντ Χόντνημπι, και το «Ένας καλλιτέχνης του ρευστού κόσμου» (1986), που το χάρισε το Βραβείο Ουιλμπρέτ και Σκάνο, και μια υποψηφιότητα για το Βραβείο Μπούκερ. Η φήμη του εκτοξεύθηκε με «Τα απομενάρια μέρας» (1989), το οποίο μεταφράστηκε σε 24 γλώσσες, πούλησε 1.000.000 αντίτυπα μόνο στην αγγλική γλώσσα και η ομώνυμη ταινία του Τζέιμς Άιμρο έγινε παγκόσμια επιτυχία. Το επόμενο μυθιστορήμα του «Ο απαργύρωτος» (1995) τιμήθηκε με το Βραβείο Τολέτενχαου. Το 1998 χρίστηκε από το γαλλικό κρότο Ιππότης των Τεχνών και των Γραμμάτων. Ακολούθησαν τα μυθιστορήματα «Τότε που ήγιασαν ορφανοί» (2000) και «Μην μ' αφήσεις ποτέ» (2005), τα οποία ήταν επίσης υποψηφίοι για το Βραβείο Μπούκερ, όπως και οι πέντε ιστορίες της συλλογής «Νυχτερινά» (2009).

Στα ελληνικά κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Καστανώπη τα μυθιστορήματά του «Τα απομενάρια μιας μέρας» (μετρ. Γιούρη Κοβαλένκο), «Νυχτερινά», «Μη μ' αφήσεις ποτέ», «Τότε που ήγιασαν ορφανοί» σε μετάφραση Τόνιας Κοβαλένκο και «Ο απαργύρωτος» σε μετάφραση Μανόλη Πολέντα. «Ο θεμέλιος γίγαντας» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογός, από τις οποίες χέθες κυκλοφόρουν επίσης «Τα απομενάρια μιας μέρας», και τα δύο σε μετάφραση Αργυρώς Μαντζόλου. Από την Εστία κυκλοφόρησε το «Ένας καλλιτέχνης του ρευστού κόσμου».